

Васнецов Віктор Михайлович (1848 – 1926)

Віктор Васнецов -
російський
художник і
архітектор,
майстер живопису
на історичні та
фольклорні сюжети,
один з
основоположників
російського модерну
в його національно-
романтичному
варіанті.

Біографія

Народився 3 травня 1848р. в чуваському селі Лоп'ялі Уржумської волості Вятської губернії (нині — Кіровської області), в сім'ї православного священика, що походив із стародавнього вятського роду Васнецових. Себе художник вважав за скіфа.

Батько, Михайло Васильович Васнецов, мати, Аполлінарія Іванівна, народила шестеро синів, з яких Віктор був другим. У 1850 році батько отримав нову парафію, і сім'я переїхала в невелике село Рябово. У нім Віктор провів свої дитячі роки, які він згадував з вдячним відчуттям все життя.

Освіту здобув в духовній Вятській семінарії. Вчився живопису в Петербурзі — спершу у І. М. Крамського в Рисовальній школі общества поощрения художеств (рос.) (1867–1868), потім в Художній Академії (1868–1875).

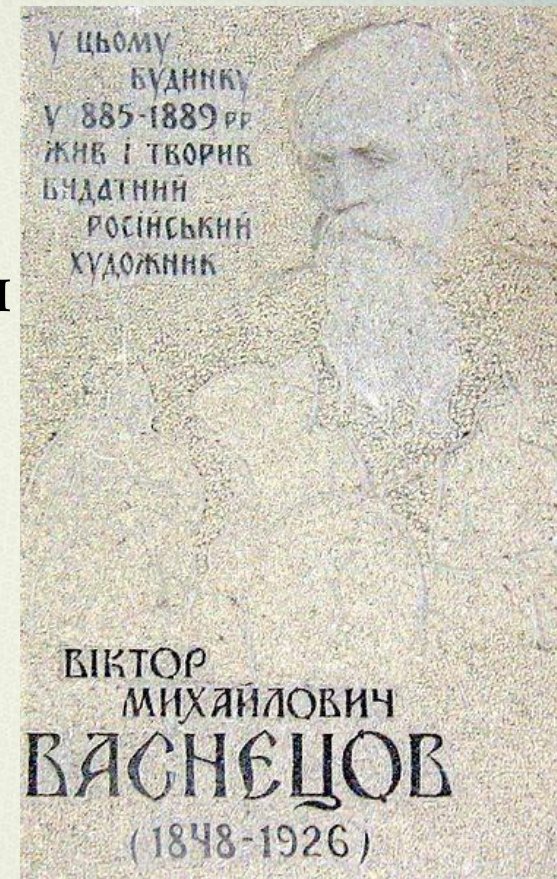
Після закінчення Академії їздив за кордон. Виставляти свої роботи почав з 1869 року, спочатку беручи участь в експозиціях Академії, потім — у виставках передвижників.

На початку 1885 року отримав від А. В. Прахова запрошення взяти участь в розписі щойно збудованого Володимирського собору в Києві. Не відразу, але свою згоду художник дає. У нього вже є досвід — абрамцевська церква Спаса, епічні полотна.

Віруюча людина, в роботі для церкви він починає бачити своє справжнє покликання. У величезному Володимирському соборі Васнецову треба було розписати головний неф і апсиду, відобразити найважливіші сюжети Старого і Нового завітів, зобразити російських історичних діячів, зарахованих до лику святих, прикрасити споруду орнаментом.

У 1893 році Васнецов стає дійсним членом художньої Академії.

Помер 23 липня 1926 року в Москві.

Творчість

У творчості Васнецова яскраво представлені різні жанри, що стали етапами дуже цікавої еволюції: від побутового малювання до казки, від станкового живопису до монументального, від приземленості сподвижників до прообразу стилю модерн.

На ранньому етапі в роботах Васнецова переважали побутові сюжети, наприклад в картинах «З квартири на квартиру» (1876), «Військова телеграма» (1878), «Книжкова ятка» (1876), «Балагани в Парижі» (1877).

Пізніше головним напрямом стає
билинно-історичний — «Витязь на
роздоріжжі» (1882), «Після побоїща
Ігоря Святославича з половцями»
(1880) «Аленушка» (1881), «Іван Царевич
на Сірому Вовку»
(1889) «Богатирі» (1881–1898), «Цар Іван
Васильович Грозний» (1897).

В. В. СМОЛЕНСКИЙ
1880 г.

- В кінці 1890-х все помітніше місце в його творчості посідає релігійна тема (роботи у Володимирському соборі в Києві і в храмі Воскресіння в Санкт-Петербурзі, акварельні малюнки і підготовчі оригінали стінного живопису для собору святого Володимира).
- Після жовтневого перевороту 1917 р. Васнецов продовжував працювати над народними казковими темами, створюючи полотна «Бій Добрині Микитича з семиголовим Змієм Гориничем» (1918); «Коцій Безсмертний» (1917–1926). Фасад Третьяковської галереї виконаний за його малюнками.

Виконала Саражин Марина,
учениця 11-М класу
2013р.